9 มิ.ย. 2569

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๔๒๗/๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๔๔ /๒๕๖๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๙

นายฆนัท ธาตุทอง ผู้ฟ้องคดี

ระหว่าง

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๑
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองนครศรีธรรมราช คดีหมายเลขดำที่ บ. ๔๗/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่ บ. ๓๐/๒๕๖๗

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และต่อมานายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๘ (๘) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๓๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/พ้นจาก...

พ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำสั่งของนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการรับฟังข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นการรับฟังข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวยังไม่ได้ให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน ทำให้การพิจารณาทางปกครองของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่นายวิชัย แหวนเพชร นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประธานที่ประชุม และนายสมปอง รักษาธรรม เลขานุการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เลขานุการที่ประชุม ซึ่งทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวอยู่แล้ว แต่กลับไม่ทักท้วงถึงการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติตามข้อ ๒ ที่เห็นชอบให้บรรจุวาระการถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช แสดงให้เห็นว่า นายวิชัย และนายสมปอง มีเจตนากลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี กรณีจึงเป็นการกระทำโดยไม่สุจริต มีอคติ ไม่มีความเป็นกลางในการพิจารณาทางปกครอง ดังนั้น การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ เฉพาะระเบียบวาระที่ ๔.๓.๑ ที่พิจารณาถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีตามมาตรา ๑๘ (๘) ประกอบมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) และวรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่มีลักษณะซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง ต้องห้ามมิให้พิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มีผลทำให้คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน นอกจากนี้ พฤติการณ์แห่งการกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่เข้าลักษณะที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๕ ถึงนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชขอทราบข้อเท็จจริง ดังนี้ ๑. กระบวนการขั้นตอนในการพิจารณาถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ๑.๑ นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/หรือไม่...

หรือไม่ อย่างไร ๑.๒ นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชหรือคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (หากมี) ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามกฎหมายที่กำหนดไว้สำหรับการพิจารณาทางปกครองหรือไม่ อย่างไร ๒. พฤติกรรมแห่งการกระทำที่เป็นเหตุให้ถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ๒.๑ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชมีมติถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ด้วยเหตุผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมแห่งการกระทำอย่างไร พร้อมสำเนารายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ๒.๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายใด ๒.๓ นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้มีคำสั่งถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชหรือไม่ อย่างไร ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ ถึงนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ขอทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการถอดถอน (ครั้งที่ ๒) จนถึงวันฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดียังไม่รับแจ้งข้อเท็จจริงแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ฟ้องคดียังไม่ทราบพฤติการณ์แห่งการกระทำที่เป็นเหตุให้ถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช แต่อย่างใด เมื่อการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเสียหายแก่ชื่อเสียง กรณีจึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่มีมติถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และเพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายแก่ชื่อเสียง โดยถือเอาสิทธิในการรับเงินประจำตำแหน่งอธิการบดี ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท เงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือน เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท เงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง เดือนละ ๓๑,๘๐๐ บาท รวมเดือนละ ๖๑,๘๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๔ ปี ตามวาระการดำรงตำแหน่งอธิการบดี จำนวน ๒,๙๖๖,๔๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละห้าต่อปีของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้องคดีจนกว่าจะชำระเสร็จ

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอธิการบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนหลายกรณีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ลุแก่อำนาจ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียน และในระหว่างนั้น ยังคงมีผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ได้มีมติพักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีของผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป และแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ในระหว่างพักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดี ให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์สังกัดคณะครุศาสตร์ และไปช่วยปฏิบัติงานที่บัณฑิตวิทยาลัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๑๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ พักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีของผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชที่ ๒๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนอีกครั้ง และที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า เมื่อพิจารณารายงานการสอบข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่งตั้ง จำนวน ๒ ครั้ง มีประเด็นในการสอบข้อเท็จจริงครั้งที่ ๑ จำนวน ๒๐ ประเด็น และการสอบข้อเท็จจริงครั้งที่ ๒ จำนวน ๑๙ ประเด็น ๒๖ เรื่อง ซึ่งเป็นเอกสารลับและมีเอกสารหลักฐานจำนวนมาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๒๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงของผู้ฟ้องคดีจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้ง ๒ ชุด ในระหว่างนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเรื่องร้องเรียนผู้ฟ้องคดีเพิ่มจำนวน ๓ เรื่อง คือ ๑. การที่ผู้ฟ้องคดีได้ถ่ายทอดวิดีโอคลิปผ่านช่องทางสื่อสารออนไลน์โปรแกรมเฟซบุ๊ก จำนวน ๓๐ ตอน มีข้อความในลักษณะใส่ร้ายทำลายชื่อเสียงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้บริหารและบุคลากรหลายราย จนอาจทำให้ถูกดูหมิ่นหรือเกลียดชัง ๒. เรื่องการจ้างติดตั้งอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูง โดยจงใจไม่ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ จนเกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และ ๓. เรื่องการจงใจไม่รายงานผลการปฏิบัติราชการต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อประเมินความดีความชอบจนไม่สามารถปรับขึ้นเงินเดือนได้กว่า ๒ รอบการประเมิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีผู้ฟ้องคดีถ่ายทอดคลิปวีดีโอผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัวส่งผลต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้มีคำสั่ง มหาวิทยาลัย

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/ราชภัฏ...

ราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีการจ้างดำเนินการเกี่ยวกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยในการตรวจสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๕ ให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือและได้เชิญเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ถ้อยคำพยานในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงประธานคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ขอปฏิเสธทุกข้อกล่าวหา ไม่เข้าประชุม และไม่ประสงค์ที่จะนำพยานหลักฐานโต้แย้งในชั้นนี้ หากมีการดำเนินการทางวินัยก็จะต่อสู้ในชั้นกรรมการสอบสวนวินัยอย่างถึงที่สุด และหากเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอีก ผู้ฟ้องคดีจะใช้สิทธิทางศาลต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ พิจารณารายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีอาจเป็นการกระทำความผิดทางอาญาฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ส่วนรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เห็นว่า งานปรับปรุงระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไร้สายและงานจ้างติดตั้งโครงข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับหอพักนักศึกษา ไม่ปรากฏอยู่ในแผนปฏิบัติราชการ/จัดทำคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี แต่ได้มีการดำเนินการจ้างไปก่อน ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๑ อันเป็นความผิดตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ประชุมจึงมีมติเห็นชอบให้บรรจุวาระการพิจารณาถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยกำหนดประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) ในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีส่งสำเนาเอกสารไปที่คณะครุศาสตร์ ในฐานะต้นสังกัดที่งานการเจ้าหน้าที่ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มาลงลายมือชื่อในบันทึกการปฏิบัติราชการ ทางอีเมล ข้อความทางโทรศัพท์และทางไลน์ ทางไปรษณีย์ EMS ส่งไปยังบ้านซึ่งเป็นที่อยู่ปัจจุบันของผู้ฟ้องคดี และการโทรหาทางโทรศัพท์และทางไลน์ เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับทราบข้อเท็จจริง ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ หากผู้ฟ้องคดีไม่มาจะถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์จะชี้แจงข้อเท็จจริง แต่ผู้ฟ้องคดีไม่มาตามนัด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้สรุปข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏและที่ประชุม

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/ได้มีมติ...

ได้มีมติเห็นชอบให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป โดยได้มีการแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ไม่ได้จัดให้มีเหตุผลตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๓) และไม่ได้จัดให้มีเหตุผลในภายหลัง จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๓) ประกอบกับ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น เห็นว่า ในการถอดถอนผู้ฟ้องคดีให้พ้นจากตำแหน่งอธิการบดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น เนื่องด้วยผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่ และหย่อนความสามารถตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ได้จากการสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งขึ้น ซึ่งตามข้อเท็จจริงดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้รับรู้ถึงพฤติกรรมของตนมาตั้งแต่ต้นและปฏิเสธที่จะชี้แจงข้อร้องเรียน ข้อกล่าวหาอันเป็นเหตุผลที่รู้กันดีมาโดยตลอด จึงได้มีการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชเป็นกรณีตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อีกทั้งกรณีการให้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเป็นกรณีที่ได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) จึงไม่จำต้องจัดให้มีเหตุผลในภายหลัง ตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง (๒) ดังนั้น ถือว่าคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การที่เลขานุการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชและนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้บรรจุระเบียบวาระการพิจารณารายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ แล้วที่ประชุมได้เลื่อนวาระนี้ออกไปและให้ไปบรรจุในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๔ ในวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๔ จึงเป็นการนำข้อเท็จจริงที่เคยวินิจฉัยแล้วว่ามีทั้งประเด็นที่มีมูลและไม่มีมูลมาพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถที่เป็นเหตุที่จะสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งอธิการบดีก่อนครบวาระตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๐ วรรคสอง

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/หรือไม่...

หรือไม่ เป็นการกระทำโดยมีเจตนากลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการกระทำโดยไม่สุจริต นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๔ ที่มีทั้งระเบียบวาระทั่วไปและวาระลับ โดยได้มีการบรรจุวาระเสนอเรื่องเพื่อพิจารณา ในระเบียบวาระที่ ๔.๓.๗ พิจารณารายงานการสอบข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่งตั้งจำนวน ๒ ครั้ง (วาระลับ) ที่ประชุมได้มีมติรับทราบ และเนื่องจากที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาในแต่ละประเด็นแล้วเห็นว่า มีประเด็นในการสอบข้อเท็จจริงครั้งที่ ๑ จำนวน ๒๐ ประเด็น และการสอบข้อเท็จจริงครั้งที่ ๒ จำนวน ๑๙ ประเด็น ๒๖ เรื่อง มีทั้งที่มีมูลว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัย กระทำผิดจรรยาบรรณ และไม่ปรากฏมูลความผิดและอาจเข้าข่ายตามมาตรา ๓๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นเอกสารลับและมีเอกสารหลักฐานที่ต้องพิจารณาเป็นจำนวนมาก จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้ง ๒ ชุด พร้อมทั้งให้เสนอประเด็นข้อเท็จจริงประกอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องในพฤติกรรมความผิดอันอาจเข้าข่ายประเด็นตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และนำเสนอผลสรุปการสอบข้อเท็จจริงประกอบ กล่าวคือ การแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีของผู้ฟ้องคดี และรายงานให้ต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของอธิการบดีตามกฎหมาย ในขณะนั้นทราบด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่เฉพาะการแสวงหาข้อเท็จจริงและรายงานต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ตามอำนาจที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยได้รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ กรณีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๒๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสือจากสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สป.อว.) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี โดยได้รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาถอดถอนตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ (๘) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ เสนอรายงานต่อปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมในฐานะผู้บังคับบัญชาของอธิการบดีทราบต่อไปด้วย ซึ่งนอกจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงและรายงานต่อ สป.อว. ตามอำนาจที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้วยังต้องพิจารณาว่า

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีในฐานะอธิการบดีมีพฤติการณ์ที่เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติให้พ้นจากตำแหน่งอธิการบดี ตามมาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) ประกอบวรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ด้วย สำหรับเหตุผลที่ได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๒๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงของผู้ฟ้องคดีจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้ง ๒ ชุด นั้น เป็นไปเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงแต่ละเรื่องที่ได้มีการร้องเรียนในแต่ละประเด็นไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน และพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถหรือไม่ อย่างไร ซึ่งเป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งอธิการบดีได้ ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) ประกอบวรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยไม่ได้มีเจตนาที่จะกลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๒๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๔ ไม่ได้จัดทำสรุปข้อเท็จจริง ซึ่งประกอบด้วยพฤติการณ์การกระทำและผลทางกฎหมายที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับ จึงเป็นการไม่ให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น เห็นว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงและมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนแล้ว และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลับ ที่ ๒๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงและมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิเสธข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์ที่จะนำพยานหลักฐานมาโต้แย้ง

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีผู้ฟ้องคดีถ่ายทอดคลิปวิดีโอผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัว ส่งผลต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีการจ้างดำเนินการเกี่ยวกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัย ไม่ได้จัดทำสรุปข้อเท็จจริง ซึ่งประกอบด้วยพฤติการณ์การกระทำและผลทางกฎหมายที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับ จึงเป็นการไม่ให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้ง

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/แสดงพยาน...

แสดงพยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น เห็นว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีผู้ฟ้องคดีถ่ายทอดคลิปวิดีโอผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัวส่งผลต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย อันเป็นกรณีที่ปรากฏทั้งภาพและเสียงที่ชัดเจน ซึ่งได้เผยแพร่ในรูปแบบสาธารณะทางสื่อออนไลน์ดังกล่าว เป็นเพียงการพิจารณาถ้อยคำที่ผู้ฟ้องคดีแสดงหรือพูดออกมาตามที่ปรากฏในคลิปวิดีโอดังกล่าว ซึ่งไม่จำเป็นต้องสืบพยานบุคคลแต่ประการใด ย่อมสามารถพิจารณาวินิจฉัยได้ว่า เข้าข่ายหรือส่งผลต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือไม่ อย่างไร เป็นกรณีเข้าข่ายหมิ่นประมาทหรือไม่ อย่างไร ไม่ใช่เป็นกรณีที่ต้องแสวงหาข้อเท็จจริงให้เป็นอันยุติหรือเป็นกรณีที่ต้องวินิจฉัยว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดฐานใด เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏเพียงพอต่อการวินิจฉัย จึงสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้มีคำสั่งแต่งตั้งได้พิจารณาสั่งการต่อไป ส่วนคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการจ้างดำเนินการเกี่ยวกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัย ซึ่งประธานกรรมการได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๕ ให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงในประเด็นต่าง ๆ เป็นลายลักษณ์อักษรภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่ได้รับหนังสือฉบับนี้ และได้เชิญให้เข้าร่วมประชุมเพื่อให้ถ้อยคำพยานในวันศุกร์ที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมคุณโลกยะ ชั้น ๓ สำนักงานอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงประธานกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้จัดส่งสำเนาเอกสารเรื่องร้องเรียนกรณีดังกล่าวที่มีการลงทะเบียนรับเอกสารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พร้อมทั้งให้นายอรรครา ธรรมาธิกุล ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการลงนามรับรองสำเนาถูกต้องในเอกสารทุกแผ่นภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับเอกสาร โดยมิได้ตอบในประเด็นที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงต่อมา คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้มีการนัดประชุมเพื่อพิจารณาหนังสือของผู้ฟ้องคดีและได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าเอกสารดังกล่าวอยู่ในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริง และการตรวจสอบข้อเท็จจริงยังไม่แล้วเสร็จ อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยข้อมูลได้เนื่องจากการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งเอกสารดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ต่อมา ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/ได้มีหนังสือ...

ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงประธานกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงขอปฏิเสธทุกข้อกล่าวหา ไม่เข้าประชุมและไม่ประสงค์ที่จะนำพยานหลักฐานโต้แย้งในชั้นนี้ หากมีการดำเนินการทางวินัยก็จะต่อสู้ในชั้นกรรมการสอบสวนวินัยอย่างถึงที่สุดและหากเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอีก ผู้ฟ้องคดีจะใช้สิทธิทางศาลต่อไป

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นายสมปอง รักษาธรรม เลขานุการสภามหาวิทยาลัยในขณะนั้น ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นเลขานุการคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีผู้ฟ้องคดีถ่ายทอดคลิปวิดีโอผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัวส่งผลต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีเจตนากลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำโดยไม่สุจริต มีอคติ ไม่มีความเป็นกลางในการพิจารณาทางปกครอง นั้น เห็นว่า นายสมปอง รักษาธรรม ซึ่งดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีผู้ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในขณะนั้น ตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่ได้เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และไม่ใช่เจ้าหน้าที่ผู้ที่มีอำนาจในการพิจารณาทางปกครองหรือมีอำนาจตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดียังไม่ทราบพฤติการณ์การกระทำที่เป็นเหตุให้ถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช นั้น เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ ถึงนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เพื่อขอทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จึงได้มีมติมอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประสานงานเชิญผู้ฟ้องคดีเข้าพบนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชและรักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในวันพฤหัสบดีที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕ เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมคุณโลกยะ ชั้น ๓ สำนักงานอธิการบดีเพื่อรับฟังและรับหนังสือคำชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีหนังสือคณะครุศาสตร์ ที่ -/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๕ แจ้งว่าไม่ประสงค์รับฟังคำชี้แจง แต่ประสงค์ให้ทำหนังสือชี้แจงเหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรเท่านั้น ต่อมา นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้มีหนังสือที่ สสม. ๒๕๔/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการถอดถอน

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/โดยได้ให้...

โดยได้ให้งานนิติการส่งหนังสือดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวไว้เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๕

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เมื่อการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย อันเป็นการกระทำละเมิดให้รับผิดชดใช้ค่าเสียหายนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้อำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีหลายเรื่อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว ต่อมา ปรากฏผลการสอบข้อเท็จจริงว่า มีมูลความผิดวินัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ออกคำสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ สังกัดคณะครุศาสตร์ และไปช่วยปฏิบัติงานที่บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และต่อมาได้ออกคำสั่งถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งอธิการบดี โดยได้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการดำเนินการสอบวินัยไปแล้ว เมื่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะหน่วยงานของรัฐ จึงไม่ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีจะฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ไม่ได้ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ อีกทั้งการพักการปฏิบัติหน้าที่เป็นเรื่องเดียวกันกับที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองนครศรีธรรมราช เป็นคดีหมายเลขดำที่ บ. ๓๐/๒๕๖๓

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยแล้วว่า เมื่อพิจารณาตามรายงานการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ เห็นว่า การถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่ง ย่อมมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และโดยที่ขั้นตอนและกระบวนการในการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อนำไปสู่การถอดถอนผู้ฟ้องคดีให้พ้นจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่มีการร้องเรียนจากคลิปวิดีโอและสอบปากคำพยานเท่านั้น โดยไม่มีการให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบคลิปทั้งหมดดังกล่าว และไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/มิได้ปฏิเสธ...

มิได้ปฏิเสธข้อเท็จจริงดังกล่าว แม้พยานหลักฐานจะเป็นคลิปวิดีโอที่มีภาพและเสียงของผู้ฟ้องคดีปรากฏโดยชัดแจ้งก็ตาม แต่เมื่อผลจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีผลเพื่อนำไปสู่การถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดี คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงต้องให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้รับทราบเกี่ยวกับคลิปวีดีโอที่นำไปสู่การตรวจสอบว่า มีทั้งหมดกี่คลิป ประกอบไปด้วยคลิปวิดีโอเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง มีถ้อยคำใดบ้างในคลิปที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงรับฟังว่าเป็นการกล่าวข้อมูลอันเป็นเท็จหรือหมิ่นประมาท ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสื่อมเสียชื่อเสียง เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสชี้แจงเกี่ยวกับความเป็นมาหรือสาเหตุที่มีการอัดคลิปวิดีโอดังกล่าว รวมถึงคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงต้องสรุปผลจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ได้จากคลิปและจากให้ถ้อยคำของพยานบุคคล เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งหรือแสดงพยานหลักฐานของตนเพื่อลบล้างข้อกล่าวหาดังกล่าว อีกทั้งกรณีของผู้ฟ้องคดีก็ไม่เข้าข้อยกเว้นที่ไม่ต้องให้โอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ สำหรับในส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ กรณีการจ้างดำเนินการเกี่ยวกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัย นั้น เห็นว่า เมื่อนับระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติให้มีหนังสือถึงผู้ฟ้องคดีเพื่อรับทราบชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน ถึงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นัดประชุมเพื่อถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่ง ถือว่าเป็นระยะเวลาอันสั้นและใช้เวลาเร่งรีบเพียง ๔ วันเท่านั้น ซึ่งกว่าจะได้มีการส่งหนังสือถึงผู้ฟ้องคดีตลอดจนวันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือ ทำให้ระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานเหลือน้อยกว่า ๔ วัน อีกทั้งคดีนี้ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือหรือได้รับแจ้งการส่งข้อมูลดังกล่าว หรือแม้หากว่าผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งหนังสือดังกล่าว แต่ด้วยระยะเวลาที่สั้นและกระชั้นชิดจนเกินไป ก็ย่อมไม่เพียงพอต่อการแสวงหาข้อเท็จจริงรวมถึงรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ เพื่อโต้แย้งคำกล่าวหาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดี จึงถือไม่ได้ว่ามีการให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อีกทั้งกรณีนี้ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า เข้าข้อยกเว้นที่จะไม่ต้องแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานก่อนมีมติ ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๑) ถึง (๕) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ รวมถึงมิใช่กรณีที่ห้ามมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/ก่อนมีมติ...

ก่อนมีมติ เนื่องจากจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ ตามมาตรา ๓๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อศาลได้วินิจฉัยไปแล้วว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และต่อมานายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย กรณีจึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นส่วนราชการต้นสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดต่อผู้ฟ้องคดีในผลแห่งละเมิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อพิเคราะห์ถึงพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิดจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ และต่อมานายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชแล้ว เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบ ประกาศและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยรวมถึงอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๕๔๗ อันเป็นตำแหน่งหน้าที่ที่มีเกียรติ เป็นตำแหน่งสูงสุดในการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช แต่ต่อมาเมื่อผู้ฟ้องคดีถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช คำสั่งดังกล่าวย่อมแพร่หลายและเป็นที่ทราบโดยทั่วไปในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช รวมถึงสถาบันและบุคลากรในสถาบันการศึกษาอื่น ซึ่งอาจทำให้ผู้ฟ้องคดีเกิดความอับอายและกระทบต่อเกียรติคุณและชื่อเสียงของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับการชดเชยความเสียหายในส่วนนี้ โดยศาลเห็นควรกำหนดค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรือในอัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปีของต้นเงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๐๖ มาตรา ๒๒๔

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/แห่งประมวล...

แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษา ให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่มีมติถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชและเพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีมติและคำสั่งดังกล่าว และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้เงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปีของต้นเงินดังกล่าว หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ฟ้องคดี เสมือนว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกถอดถอนจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตามวาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่ก่อนออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ที่ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ฟ้องคดี เสมือนว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกถอดถอนจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตามวาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่ก่อนออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ จึงขออุทธรณ์เฉพาะข้อสังเกตดังกล่าว เพราะผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับตามกฎหมายและระเบียบ ในตำแหน่งอธิการบดีที่เกี่ยวกับการได้รับเงินประจำตำแหน่ง เงินค่าตอบแทนนอกเหนือจาก เงินเดือน เงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง ได้แก่ เงินประจำตำแหน่ง อธิการบดี ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท เงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือน เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท เงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง เดือนละ ๓๑,๘๐๐ บาท รวมเดือนละ ๖๑,๘๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีถูกสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ถึงวันที่

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่ผู้อุทธรณ์ถูกถอดถอนจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และผู้ฟ้องคดีจึงต้องได้รับการคืนสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องตามที่ผู้ฟ้องคดีต้องเสียไป คือ ตั้งแต่วันพักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีถึงวันครบวาระการดำรงตำแหน่งอธิการบดี กล่าวคือ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๕

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมิได้วินิจฉัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจตนากลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดีโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องการถอดถอนผู้ฟ้องคดีในวันก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งเพียงไม่กี่วันตามที่ได้กำหนดไว้ โดยเจตนากลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ และคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ เรื่อง ถอดถอนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช สั่ง ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบหรือไม่ และไม่ได้นำพฤติการณ์แห่งละเมิดดังกล่าวมาพิจารณากำหนดค่าสินไหมทดแทน กล่าวคือ นายวิชัย แหวนเพชร นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประธานที่ประชุม และนายสมปอง รักษาธรรม เลขานุการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เลขานุการที่ประชุม ซึ่งทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวอยู่แล้ว แต่กลับไม่ทักท้วงในการที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มีมติ “เห็นชอบให้บรรจุวาระการถอดถอนอธิการบดี ผศ.ดร.ฆนัท ธาตุทอง ออกจากตำแหน่งอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยกำหนดการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๐๙.๐๐ น. เพื่อเสนอสภาพิจารณาถอดถอนต่อไป” แสดงให้เห็นว่า นายวิชัย แหวนเพชร และนายสมปอง รักษาธรรม มีเจตนากลั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำโดยไม่สุจริต มีอคติไม่มีความเป็นกลางในการพิจารณาทางปกครอง ดังนั้น การประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ เฉพาะระเบียบวาระ ที่ ๔.๓.๑ พิจารณาถอดถอน ผศ.ดร.ฆนัท ธาตุทองออกจากตำแหน่งอธิการบดี ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๘ (๘) ประกอบมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) และวรรคท้าย ที่ประชุมจึงประกอบด้วย กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่มีลักษณะซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้ การพิจารณาไม่เป็นกลาง ต้องห้ามมิให้พิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คือ นายวิชัย แหวนเพชร นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นมิได้วินิจฉัยพฤติการณ์การกระทำของ นายวิชัย แหวนเพชร ว่า ต้องห้ามมิให้พิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ และไม่ได้นำพฤติการณ์แห่งละเมิดตามคำฟ้องดังกล่าวมาพิจารณากำหนดค่าสินไหมทดแทน

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นที่วินิจฉัยว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ได้ให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสที่จะทราบ ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนแล้ว ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เพราะศาลปกครองชั้นต้นไม่ได้นำข้อเท็จจริงว่าก่อนผู้ฟ้องคดีจะมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงประธานคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ขอปฏิเสธทุกข้อกล่าวหาไม่เข้าประชุมและไม่ประสงค์ที่จะนำพยานหลักฐานมาโต้แย้งในชั้นนี้นั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงประธานกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ให้จัดส่งสำเนาเอกสารเรื่องร้องเรียนกรณีดังกล่าวที่มีการลงทะเบียนรับเอกสารของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พร้อมทั้งให้นายอรรครา ธรรมาธิกุล ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการลงนามรับรองสำเนาถูกต้องในเอกสารทุกแผ่น ภายใน ๗ วันนับตั้งแต่วันที่ได้รับเอกสาร ต่อมาประธานคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า เอกสารดังกล่าวอยู่ในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงและการตรวจสอบข้อเท็จจริงยังไม่แล้วเสร็จ อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยข้อมูลได้เนื่องจากการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมาย เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งเอกสาร ดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้ออ้างของคณะกรรมการรับฟังไม่ได้ เพราะผู้ฟ้องคดีมีสิทธิตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๑ ซึ่งเป็นสิทธิของคู่กรณีโดยเฉพาะในการที่จะขอตรวจดูหรือขอสำเนาเอกสารหลักฐานเพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตน และ หนังสือร้องเรียนก็ไม่มีกฎหมายคุ้มครองไม่ให้เปิดเผย จึงไม่เป็นเหตุให้บังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพแต่อย่างใด เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงปฏิเสธไม่ส่งสำเนาเอกสารที่ขอให้ผู้อุทธรณ์ และคณะกรรมการไม่ได้สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดยหนังสือประธานกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๕ เพียงแต่ให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงในประเด็นต่าง ๆ ในลักษณะตั้งคำถามให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจง ประกอบกับการเชิญให้ผู้ฟ้องคดีเข้าร่วมประชุมก็เพื่อให้ถ้อยคำในฐานะพยาน มิได้เชิญเข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบสรุปข้อเท็จจริงแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงเห็นว่า กรณีถือไม่ได้ว่าคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ให้ผู้อุทธรณ์มีโอกาสที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงประธานกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ขอปฏิเสธทุกข้อกล่าวหา ไม่เข้าประชุมและไม่ประสงค์ที่จะ

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/นำพยาน...

นำพยานหลักฐานโต้แย้ง ในชั้นนี้ก็เป็นหน้าที่ตามกฎหมายของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ต้องดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ การพิจารณาทางปกครองของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาหรือมีคำสั่งแก้คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ผู้อุทธรณ์ต้องเสียไป คือ ตั้งแต่วันพักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีถึงวันครบวาระการดำรงตำแหน่งอธิการบดี กล่าวคือ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๕

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดี ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (ข) (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งตามที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น และตั้งแต่วันที่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง รวมทั้งยังได้รับเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนเท่ากับอัตราเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ได้มีการพิจารณาเรื่องร้องเรียนการบริหารงาน อันเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นการใช้อำนาจขณะดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชและได้มติให้พักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีของผู้ฟ้องคดีในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริง นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จึงได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๑๒/๒๕๖๓ เรื่อง พักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดี สั่ง ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไปจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีมติเป็นอย่างอื่น ต่อมา ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชแล้ว จึงไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งตามที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งนั้น รวมทั้งเงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือนเท่ากับอัตราเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับ นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นมา ดังนั้นเมื่อระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายในอันที่จะได้รับค่าตอบแทนดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่อาจจ่ายเงินและไม่ต้องชดใช้เงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีได้มีการยื่นฟ้องต่อศาลปกครองนครศรีธรรมราช เป็นคดีหมายเลขดำที่ บ. ๓๐/๒๕๖๓ และขอให้ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของศาล โดยขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองสิทธิหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดี

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/มหาวิทยาลัย...

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชของผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีต่อไป จนกว่าศาลปกครองจะมีคำพิพากษาคดีถึงที่สุด กรณีผู้ฟ้องคดีต้องได้รับการคืนสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องตามที่ผู้อุทธรณ์ต้องเสียไป คือ ตั้งแต่วันพักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีถึงวันครบวาระการดำรงตำแหน่งอธิการบดี คือ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๕ นั้น ตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น ดังนั้น สิทธิประโยชน์ที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้รับตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสมือนว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกถอดถอนจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เป็นระยะเวลาตามวาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่ก่อนออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ คือ ช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ จนถึงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๕ (รวมเป็นระยะเวลา ๔ วัน) ซึ่งเป็นวันครบวาระการดำรงตำแหน่งอธิการบดี ตามนัยมาตรา ๓๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑ คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

การนำเสนอระเบียบวาระต่อที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หน่วยงานที่รับผิดชอบหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้นำเสนอระเบียบวาระรวมถึงรายละเอียดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับทราบและพิจารณา และในระเบียบวาระที่ ๔.๓.๑ ดังกล่าวก็ได้มีการระบุไว้อย่างชัดเจนแล้วว่าผู้นำเสนอในที่ประชุม คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชิต สุขทร รองอธิการบดี ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรักษาราชการแทนอธิการบดีในขณะนั้น เป็นผู้นำเสนอระเบียบวาระการประชุมดังกล่าว ซึ่งเป็นการนำเสนอตามรายละเอียดตามที่ปรากฏในรายงาน/สรุปผลการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง มิใช่เกิดจากผู้หนึ่งผู้ใดให้หรือเสนอความเห็นของตนเพื่อให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชเชื่อตามความเห็นของผู้นั้นแต่อย่างใด หากพิจารณาจากรายงานการตรวจสอบ จะเห็นได้ว่าการดำเนินในการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงแต่ละคณะได้มีการปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่องในแต่ละประเด็นที่ต้องตรวจสอบจนครบถ้วน ซึ่งทุกอย่างเป็นตามมติของคณะกรรมการในแต่ละคณะมิได้มีเจตนากลั่นแกล้ง หรือเป็นการวางแผนไว้ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ เรื่องถอดถอนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช สั่ง ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้ระบุไว้แล้วว่าคำสั่งถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการพิจารณาและมีมติเห็นชอบให้ผู้ฟ้องคดีออก/พ้นจากตำแหน่ง

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/อธิการบดี...

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช มาตรา ๓๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ คือ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงตามรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ได้มีการนำเสนอ/สรุปผลการตรวจสอบให้ที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับทราบไปแล้วนั้น อีกทั้งประเด็นการตรวจสอบข้อเท็จจริงและกรณีเรื่องร้องเรียนต่าง ๆ ผู้ฟ้องคดีก็ได้รับทราบมาตั้งแต่ต้นแล้ว ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะพิจารณาและมีมติตามมาตรา ๑๘ (๘) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

การอนุญาตให้มีการบรรจุระเบียบวาระเข้าที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ยังไม่อาจถือได้ว่ามีลักษณะซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง ต้องห้ามตามนัยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ และตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ศาลปกครองชั้นต้นมิได้วินิจฉัยพฤติการณ์การกระทำของกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๓๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ว่าต้องห้ามมิให้พิจารณาทางปกครอง ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ และไม่ได้นำพฤติการณ์แห่งละเมิดตามคำฟ้องดังกล่าวมาพิจารณากำหนดค่าสินไหมทดแทน นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้การแก้อุทธรณ์ในประเด็นนี้ว่าตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลับ ที่ ๓๔/๒๕๖๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยให้รวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง และนำเสนอประกอบการพิจารณาในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มิใช่เพื่อดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงไม่อาจถือได้ว่า นายเดชา กังสนันท์ ศ.ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข ดร.ฐาปนา บุญหล้า นายสกล จันทรักษ์ ดร.สมจินต์ จ่างทอง และนายชัชวาล รัตนพันธุ์ กรรมการสภามหาวิทยาลัย เป็นเจ้าหน้าที่ที่ไม่อาจพิจารณาทางปกครองได้ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

การตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลับ ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ซึ่งประธานกรรมการได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๕ ให้ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงในประเด็นต่าง ๆ เป็นลายลักษณ์อักษรภายใน ๗ วันนับตั้งแต่ได้รับหนังสือฉบับนี้ และได้เชิญให้เข้าร่วมประชุมเพื่อให้ถ้อยคำพยานในวันศุกร์ที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ ห้องประชุมคุณโลกยะ ชั้น ๓ สำนักงาน

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/อธิการบดี...

อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งต่อมาผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงประธานกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ให้จัดส่งสำเนาเอกสารเรื่องร้องเรียน โดยมิได้ตอบในประเด็นที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจง ซึ่งโดยหลักในการพิจารณาเรื่องร้องเรียน ผู้รับเรื่องร้องเรียนจำต้องปกปิดคุ้มครองสิทธิผู้ร้องเรียนตามหลักของกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ให้การไปแล้วและการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางราชการดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีสามารถใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้นตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ดำเนินการใช้สิทธิดังกล่าวของตนตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ โดยในการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งและมีหน้าที่ต้องแสวงหาข้อเท็จจริงให้เป็นที่ยุติ ย่อมต้องให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายเพื่อประกอบการพิจารณาอยู่แล้ว และผู้ฟ้องคดีได้แสดงเจตนาโดยชัดแจ้งตามที่ปรากฏในหนังสือของผู้ฟ้องคดี ฉบับลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ ว่า “ขอปฏิเสธทุกข้อกล่าวหา ไม่เข้าประชุม และไม่ประสงค์ที่จะนำพยานหลักฐานโต้แย้งในชั้นนี้ หากมีการดำเนินการทางวินัยก็จะต่อสู้ในชั้นกรรมการสอบสวนวินัยอย่างถึงที่สุด และหากเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอีก ข้าพเจ้าจะใช้สิทธิทางศาลต่อไป”

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า การพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถตามมาตรา ๓๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ นั้น เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้รับเรื่องร้องเรียนและได้มีการแต่งตั้ง/มอบหมายให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเป็นผู้แสวงหาข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาโดยตลอดอย่างต่อเนื่อง และปรากฏข้อเท็จจริงในการให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน ตามที่ปรากฏในคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแล้ว

การพิจารณาทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ โดยก่อนที่จะได้มีการพิจารณาเพื่อถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๕ ได้มีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือถึงผู้ฟ้องคดีเพื่อรับทราบชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน เพื่อนำมาประกอบในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ในวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ โดยส่งหนังสือถึงผู้ฟ้องคดีทางไปรษณีย์และอีเมล โดยด่วนต่อไป

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/ซึ่งแสดงให้...

ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้พยายามติดต่อ ส่งเอกสาร แจ้งข้อความให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบถึงเจตนาที่จะให้ผู้ถูกฟ้องคดีเข้ามาชี้แจงข้อเท็จจริง และโต้แย้งพยานหลักฐานของตน หรือหากผู้ฟ้องคดีไม่สะดวก หรือไม่อาจเตรียมการได้ทันตามระยะเวลาที่ได้นัดหมายไว้และหากมีความประสงค์จะใช้สิทธิของตนโดยสุจริตก็สามารถแสดงเจตนา/ความประสงค์ในการขอขยายระยะเวลาหรือเลื่อนวันในการเข้าชี้แจงข้อเท็จจริงได้ อีกทั้ง เป็นการผิดปกติวิสัยที่ไม่สามารถติดต่อผู้ฟ้องคดีได้เลยไม่ว่าช่องทางใดช่องทางหนึ่ง หรือโดยวิญญูชนทั่วไปจะไม่สนใจหรือติดใจที่จะเปิดอ่านข้อความ ข่าวสารที่มีผู้ใดผู้หนึ่งส่งให้ตน ซึ่งอาจคาดหมายหรือคาดเดาได้ว่าเป็นกิจธุระหรือพยายามติดต่อกลับในภายหลัง แต่ผู้ฟ้องคดีได้หายเงียบไปไม่สามารถติดต่อได้เลยสักช่องทาง

การพิจารณาของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ลับ ที่ ๓๔/๒๕๖๔ สั่ง ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่ได้การตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่มีการร้องเรียนจากคลิปวิดีโอและสอบปากคำพยาน อันเป็นกรณีที่ปรากฏทั้งภาพและเสียงชัดเจน ซึ่งได้เผยแพร่ในรูปแบบสาธารณะทางสื่อออนไลน์ ที่ได้ปรากฏถ้อยคำของผู้ฟ้องคดีแสดงหรือพูดออกมาตามที่ปรากฏในคลิปวีดีโอดังกล่าว เป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีทราบดีอยู่แล้ว การสอบปากคำพยานบุคคลและพยานเอกสารเป็นการตรวจสอบในสิ่งที่ผู้ฟ้องคดีได้กล่าวอ้างในคลิปว่ามีข้อเท็จจริงอย่างไร ซึ่งข้อเท็จจริงที่ได้ปรากฏตามเอกสารของทางราชการที่เชื่อถือได้ แม้ว่าในการพิจารณาของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดนี้จะไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบคลิปทั้งหมดดังกล่าวและไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามที่ศาลปกครองนครศรีธรรมราชได้วินิจฉัย หากแต่มีผลทำให้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวไม่เป็นไปตามวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง แต่ก็มิได้ทำให้การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้พิจารณาจากผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง คณะอื่นที่ได้ดำเนินการเสร็จไปที่ด้วยชอบด้วยกฎหมายต้องเสียไปด้วย มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีให้พ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชจึงยังคงชอบด้วยกฎหมาย

การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชมีผลให้ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชเป็นการถาวรและเด็ดขาด กรณีจึงไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับข้อ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นพ้องด้วยและขออุทธรณ์ในประเด็นนี้ว่าตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/มาตรา...

มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน โดยในวรรคสองได้บัญญัติมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น และใน (๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ พิจารณาจากตัวบทกฎหมาย ที่มา เหตุผลของการออกกฎกระทรวงหรือแนวคำวินิจฉัยอื่นใดแล้ว ไม่พบว่าการให้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเป็นกรณีการพ้นจากตำแหน่งเป็นการชั่วคราว หรือเป็นการพ้นจากตำแหน่งเป็นการถาวรและเด็ดขาด อีกทั้ง ในตัวบทกฎหมายก็ไม่ได้ระบุไว้จึงเข้าใจ ตีความได้อย่างกว้างว่า หมายความรวมถึงการพ้นจากตำแหน่งในทุกกรณี ทั้งนี้ แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะพ้นจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ตามมาตรา ๑๘ (ข) (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๑ (ซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งและค่าตอบแทนอื่น ที่เป็นไปตามคำสั่งแต่งตั้งที่ชอบด้วยกฎหมายและได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว) แต่ยังคงเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และยังคงดำรงตำแหน่งวิชาการในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย ตามมาตรา ๑๘ (ก) (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และได้พ้นจากราชการเนื่องจากมีอายุครบ ๖๐ ปี บริบูรณ์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาพ้นจากราชการ เนื่องจากมีอายุครบ ๖๐ ปี บริบูรณ์ ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ การปฏิบัติหน้าที่ตามขั้นตอนต่าง ๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชอบด้วยกฎหมายแล้ว ไม่เป็นละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ศาลปกครองชั้นต้นได้พิจารณาข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับกระบวนการก่อนออกคำสั่งทางปกครองครบถ้วนแล้ว จึงได้วินิจฉัยว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๓๔/๒๕๖๕๖๔ สั่ง ณ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ต้องสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ได้จากคลิปและจากให้ถ้อยคำของพยานบุคคล เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งหรือแสดงพยานหลักฐานของตนเพื่อลบล้างข้อกล่าวหาดังกล่าว อีกทั้งกรณีของผู้ฟ้องคดีก็ไม่เข้าข้อยกเว้นที่ไม่ต้องให้โอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงฟังไม่ขึ้น เมื่อการพิจารณารับฟังข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ (วาระลับ)

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นการรับฟังข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ อันทำให้การพิจารณาทางปกครองของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ย่อมเป็นเหตุทำให้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชและต่อมานายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน โดยศาลไม่จำต้องวินิจฉัยต่อไปว่าผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่จนเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตามที่ถูกร้องเรียนกล่าวหาหรือไม่รวมไปถึงข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีและโต้แย้งอื่นของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเนื่องจากไม่มีผลทำให้มติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้วจะกลับมาเป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมายได้อีก

กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างโดยสรุปว่า ในการพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถตามมาตรา ๓๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ นั้น เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้รับเรื่องร้องเรียนและได้มีการแต่งตั้ง มอบหมายให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเป็นผู้แสวงหาข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มาโดยตลอดอย่างต่อเนื่อง และปรากฏข้อเท็จจริงในการให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน ตามที่ปรากฏในคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองแล้ว ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงฟังไม่ขึ้น การให้พ้นจากตำแหน่งอธิการบดีหรือถอดถอนอธิการบดี ไม่ใช่การให้พ้นจากตำแหน่งเป็นการชั่วคราวหรือพ้นจากตำแหน่งเพื่อไปดำรงตำแหน่งอื่นในลักษณะการย้าย ที่จะเป็น “การให้พ้นจากตำแหน่ง” ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐ วรรคสอง (๖) ประกอบกับ (๑) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติ

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/วิธีปฏิบัติ...

วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่ไม่ต้องให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๙ ผู้ฟ้องคดียื่นคำแถลงเป็นหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๙ แต่ไม่ประสงค์แถลงด้วยวาจาต่อศาล โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ที่มิชอบด้วยกฎหมายหลายกรณี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๑) เกี่ยวกับกรณีดังกล่าว และในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า ยังคงมีผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ได้มีมติพักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีของผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป และให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์สังกัดคณะครุศาสตร์และไปช่วยปฏิบัติงานที่บัณฑิตวิทยาลัย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๑๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ พักการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีของผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชที่ ๒๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๒) เกี่ยวกับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนอีก ต่อมา คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๑) ได้รายงานผลการการสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๒๐ ประเด็น ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๒) ได้รายงานผลการการสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๑๙ ประเด็น ๒๖ เรื่อง ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมา ที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า เมื่อพิจารณารายงานการสอบข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่งตั้งจำนวน ๒ ครั้ง มีเอกสารหลักฐานจำนวนมาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๒๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสรุปผล

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/การสอบ...

การสอบข้อเท็จจริงของผู้ฟ้องคดีจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้ง ๒ ชุด ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเรื่องร้องเรียนผู้ฟ้องคดีเพิ่มจำนวน ๓ เรื่อง คือ (๑) การที่ผู้ฟ้องคดีได้ถ่ายทอดวิดีโอคลิปผ่านช่องทางสื่อสารออนไลน์โปรแกรมเฟซบุ๊ก จำนวน ๓๐ ตอน มีข้อความในลักษณะใส่ร้ายทำลายชื่อเสียงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้บริหารและบุคลากรหลายรายจนอาจทำให้ถูกดูหมิ่นหรือเกลียดชัง (๒) เรื่องการจ้างติดตั้งอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูง โดยจงใจไม่ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ จนเกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (๓) เรื่องการจงใจไม่รายงานผลการปฏิบัติราชการต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อประเมินความดีความชอบจนไม่สามารถปรับขึ้นเงินเดือนได้กว่า ๒ รอบการประเมิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๓) กรณีผู้ฟ้องคดีถ่ายทอดคลิปวิดีโอผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัวส่งผลต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๔) กรณีการจ้างดำเนินการเกี่ยวกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ มีมติรับทราบรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๓) และรับทราบรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๔) พร้อมทั้งเห็นชอบให้บรรจุวาระการถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยกำหนดการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา เพื่อเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาถอดถอนต่อไปและให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือถึงผู้ฟ้องคดี เพื่อรับทราบ ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน โดยส่งหนังสือถึงผู้ฟ้องคดีทางไปรษณีย์และอีเมลโดยด่วน ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ รับฟังจากรายงานการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงของผู้ฟ้องคดีจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๑ และชุดที่ ๒) ซึ่งคณะกรรมการทั้งสองชุดเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการประพฤติเสื่อมเสีย โดยมีพฤติการณ์ไม่เหมาะสม บกพร่องต่อหน้าที่โดยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และแบบแผนของทางราชการ และเป็นการหย่อนความสามารถโดยได้รับคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานทั่วไป อันเป็นความผิดตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบรายงานการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๓) ซึ่งมีความเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีอาจเป็นการกระทำ

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/ความผิด...

ความผิดทางอาญาฐานหมิ่นประมาท ตามประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งถือว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำการเข้าข่ายมีความประพฤติเสื่อมเสีย และรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๔) มีความเห็นว่า งานปรับปรุงระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไร้สายและงานจ้างติดตั้งโครงข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับหอพักนักศึกษา ไม่ปรากฏอยู่ในแผนปฏิบัติราชการ/จัดทำคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี แต่ได้มีการดำเนินการจ้างไปก่อน ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๑ อันเป็นความผิดตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเข้าข่ายบกพร่องต่อหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีมติให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป และให้ยกเลิกคำสั่งการพักการปฏิบัติหน้าที่อธิการบดี ที่ ๑๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และให้เสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอนอธิการบดีต่อปลัดกระทรวงอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมตามขั้นตอนต่อไป ต่อมา นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้ (๑) เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่มีมติถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และเพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (๒) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายแก่ชื่อเสียง โดยถือเอาสิทธิในการรับเงินประจำตำแหน่งอธิการบดี ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท เงินค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินเดือน เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท เงินค่าตอบแทนเหมาจ่ายแทนการจัดหารถประจำตำแหน่ง เดือนละ ๓๑,๘๐๐ บาท รวมเดือนละ ๖๑,๘๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๔ ปี ตามวาระการดำรงตำแหน่งอธิการบดี จำนวน ๒,๙๖๖,๔๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละห้าต่อปีของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้องคดีจนกว่าจะชำระเสร็จ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่มีมติถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชและเพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/เมษายน...

เมษายน ๒๕๖๕ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีมติและคำสั่งดังกล่าว และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้เงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปีของต้นเงินดังกล่าว หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ฟ้องคดี เสมือนว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกถอดถอนจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตามวาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่ก่อนออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เห็นพ้องด้วย จึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดมาเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

โดยคดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยก่อนว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และการออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้ให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกร้องเรียน หรือไม่

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/พิเคราะห์แล้ว...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๘ บัญญัติว่า สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้... (๘) พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์พิเศษ... (๑๔) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณา และเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจ และหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๕ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้... “คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ... และมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ....

เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีบทบัญญัติให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจถอดถอนอธิการบดีได้ ซึ่งคำสั่งถอดถอนอธิการบดี เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ซึ่งมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่ไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติเกี่ยวกับกระบวนการขั้นตอนการถอดถอนอธิการบดีในส่วนที่ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีผู้ได้รับคำสั่งได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานก่อนมีคำสั่งถอดถอนอธิการบดีไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติมาตรา ๓ ประกอบกับมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนมาบังคับใช้ในคดีนี้ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/พ.ศ. ๒๕๓๙...

พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ที่มิชอบด้วยกฎหมายหลายกรณี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชที่ ๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๑) เกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่ายังคงมีผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๒๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๒) เกี่ยวกับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียน ต่อมา คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดที่ ๑ ได้รายงานผลการสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๒๐ ประเด็น และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดที่ ๒ จำนวน ๑๙ ประเด็น ๒๖ เรื่อง ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า เมื่อพิจารณารายงานการสอบข้อเท็จจริงทั้งสองชุด มีเอกสารหลักฐานจำนวนมาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๒๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงของผู้ฟ้องคดีจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้ง ๒ ชุด ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๓) กรณีผู้ฟ้องคดีถ่ายทอดคลิปวิดีโอผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัวส่งผลต่อชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๔) กรณีการจ้างดำเนินการเกี่ยวกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ (วาระลับ) เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ มีมติรับทราบรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๓) และรับทราบรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๔) พร้อมทั้งเห็นชอบให้บรรจุวาระการถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยกำหนดการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา เพื่อเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาถอดถอนต่อไปและให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือถึงผู้ฟ้องคดี เพื่อรับทราบ ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน โดยส่งหนังสือถึงผู้ฟ้องคดีทางไปรษณีย์และอีเมลโดยด่วน ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ รับฟังจากรายงานการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงของผู้ฟ้องคดีจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/(ชุดที่ ๑...

(ชุดที่ ๑ และ ชุดที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๔ สรุปได้ว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการประพฤติเสื่อมเสีย โดยมีพฤติการณ์ไม่เหมาะสม บกพร่องต่อหน้าที่โดยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และแบบแผนของทางราชการ และเป็นการหย่อนความสามารถโดยได้รับคะแนนต่ำกว่ามาตรฐานทั่วไป อันเป็นความผิดตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบรายงานการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๓) ซึ่งมีความเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีอาจเป็นการกระทำความผิดทางอาญาฐานหมิ่นประมาท ตามประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งถือว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำการเข้าข่ายมีความประพฤติเสื่อมเสีย และรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๔) ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช (ลับ) ที่ ๓๕/๒๕๖๔ มีความเห็นว่า งานปรับปรุงระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไร้สายและงานจ้างติดตั้งโครงข่ายอินเทอร์เน็ตสำหรับหอพักนักศึกษา ไม่ปรากฏอยู่ในแผนปฏิบัติราชการ/จัดทำคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี แต่ได้มีการดำเนินการจ้างไปก่อน ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๑ อันเป็นความผิดตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเข้าข่ายบกพร่องต่อหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีมติให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป ต่อมา นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชหลายกรณี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๘ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงจำนวน ๔ ชุด เพื่อให้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงและเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อดำเนินการต่อไป การดำเนินการของคณะกรรมการดังกล่าวจึงอยู่ในชั้นการพิจารณาทางปกครองเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งทางปกครองต่อไป การดำเนินการของคณะกรรมการดังกล่าวจึงรวมถึงการสอบสวนข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องและเรียกให้ผู้ที่จะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองได้มีโอกาสทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานตน เมื่อพิจารณารายงานการตรวจสอบสวน

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้ง ๔ ชุด ดังนี้ ๑. รายงานการตรวจสอบสวนข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๑) โดยตรวจสอบกรณีข้อร้องเรียนของนักศึกษา ๑๓ ประเด็น และมีผู้ร้องเรียนอีก ๗ ประเด็น รวม ๒๐ ประเด็น และคณะกรรมการดังกล่าวได้เรียกพยานและผู้ฟ้องคดีมาชี้แจงในแต่ละประเด็นด้วย ๒. รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๒) รวม ๑๙ ประเด็น โดยคณะกรรมการดังกล่าวรวบรวมพยานหลักฐานและสรุปข้อเท็จจริงเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีทราบเพื่อโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับสรุปข้อเท็จจริง แต่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๔ ปฏิเสธทุกข้อร้องเรียนและไม่ประสงค์จะนำพยานหลักฐานมาโต้แย้งในชั้นนี้ หากมีการดำเนินการทางวินัยก็จะต่อสู้ในชั้นกรรมการสอบสวนทางวินัย และหากเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายจะใช้สิทธิทางศาลต่อไป ๓. รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๓) รวม ๓๒ ตอน (ประเด็น) โดยคณะกรรมการดังกล่าวเห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดทางอาญาฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความรับผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยไม่สามารถส่งหนังสือด้วยวิธีการส่งไปยังคณะที่ผู้ฟ้องคดีสังกัด ทางอิเล็กทรอนิกส์ ไปรษณีย์ EMS ให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงด้วยเวลาที่กระชั้นเพียง ๔ วัน และ ๔. รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๔) ๑ ประเด็น โดยคณะกรรมการดังกล่าวได้สอบสวนพยานและได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๕ ให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องภายใน ๗ วัน และเชิญเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ถ้อยคำในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๕ แต่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ แจ้งว่าผู้ฟ้องคดีขอปฏิเสธทุกข้อกล่าวหา และไม่ประสงค์จะเข้าประชุม รวมทั้งนำพยานหลักฐานมาโต้แย้งในชั้นนี้ หากมีการดำเนินการทางวินัยก็จะต่อสู้ในชั้นกรรมการสอบสวนทางวินัย และหากเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายจะใช้สิทธิทางศาลต่อไป

เห็นว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดที่ ๑ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดที่ ๒ และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดที่ ๔ ได้มีหนังสือเชิญผู้ฟ้องคดีให้ชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานเพื่อโต้แย้งข้อกล่าวหาแล้ว โดยปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงในประเด็นที่ถูกร้องเรียนต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดที่ ๑ เท่านั้น ส่วนการชี้แจงข้อเท็จจริงในประเด็นที่ถูกร้องเรียนต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดที่ ๒ และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งปฏิเสธทุกข้อร้องเรียนและไม่ประสงค์จะนำพยานหลักฐานมาโต้แย้งในชั้นนี้ แต่หากมีการดำเนินการทางวินัยก็จะต่อสู้ในชั้นกรรมการสอบสวนทางวินัย และหากเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความ

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/เสียหาย...

เสียหายจะใช้สิทธิทางศาลต่อไป จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีสละโอกาสของตนที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานในกรณีที่ถูกร้องเรียน เมื่อคณะกรรมการสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงตามมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๒๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๔ เสนอรายงานของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดที่ ๑ และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดที่ ๒ และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดที่ ๔ เสนอรายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยเห็นว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนเป็นการกระทำที่เข้าข่ายความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จึงเป็นกรณีให้โอกาสที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกร้องเรียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ได้รับเรื่องร้องเรียนและได้มีการแต่งตั้ง/มอบหมายให้คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเป็นผู้แสวงหาข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาโดยตลอดอย่างต่อเนื่องและปรากฏข้อเท็จจริงในการให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนแล้ว จึงฟังขึ้น

ส่วนกรณีคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๓) ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องที่ถูกร้องเรียน รวม ๓๒ ตอน (ประเด็น) โดยคณะกรรมการไม่ได้เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานเรื่องที่ถูกร้องเรียน ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่า ก่อนการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้จัดส่งเอกสารแจ้งเรื่อง รับทราบ/ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานถึงผู้ฟ้องคดี ผ่านช่องทางการติดต่อสื่อสารดังต่อไปนี้ ๑. ส่งทางไปรษณีย์แบบ EMS ๑.๑ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๑๔.๔๐ นาฬิกา มหาวิทยาลัยนำส่งเอกสารทางไปรษณีย์แบบ EMS ๑.๒ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๑๒.๐๒ นาฬิกา ตรวจสอบสถานะการส่งเอกสารผ่านระบบออนไลน์ ไปรษณีย์นำจ่ายไม่สำเร็จ เนื่องจากบ้านปิด ๑.๓ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๑๐.๕๓ นาฬิกา ตรวจสอบสถานะการส่งเอกสารผ่านระบบออนไลน์ ไปรษณีย์นำจ่ายไม่สำเร็จ เนื่องจากบ้านปิด ๑.๔ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๑๑.๔๐ นาฬิกา ตรวจสอบสถานการณ์ส่งเอกสารผ่านระบบออนไลน์ ไปรษณีย์นำจ่ายไม่สำเร็จ เนื่องจากบ้านปิด ๒. ส่งถึงคณะครุศาสตร์ ในฐานะต้นสังกัด ๒.๑ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ นำส่งสำเนาเอกสารถึงคณะครุศาสตร์ในฐานะต้นสังกัด ๓. ส่งถึงงานการเจ้าหน้าที่ ๓.๑ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ นำส่งสำเนาเอกสาร

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/ถึงงาน...

ถึงงานการเจ้าหน้าที่ เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่ผู้ฟ้องคดีต้องมาลงชื่อปฏิบัติงาน โดยเมื่อเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา ของวันดังกล่าว รับแจ้งจากงานการเจ้าหน้าที่ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มาลงชื่อปฏิบัติงานแต่อย่างใด เอกสารจึงไม่ได้ส่งให้กับผู้ฟ้องคดี ๔. ส่งทางอีเมล ๔.๑ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๑๓.๓๑ นาฬิกา นำส่งไฟล์เอกสารผ่านทางอีเมล ชื่ออีเมล Kanata tha@nstru.ac.th ๕. ส่งทางข้อความ (Message) ๕.๑ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๙.๐๙ นาฬิกา นำส่งไฟล์เอกสารผ่านข้อความ (Message) ๖. ส่งทางไลน์ (๖.๑) วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา นำส่งไฟล์เอกสารและโทรออกด้วยเสียงผ่านทางไลน์ แต่ไม่มีการเปิดอ่านข้อความและไฟล์เอกสารและไม่มีการรับสายทางไลน์ ๗. ติดต่อผ่านทางโทรศัพท์ ๗.๑ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ เวลา ๑๑.๓๗ นาฬิกา และเวลา ๑๑.๔๐ นาฬิกา ติดต่อผ่านทางโทรศัพท์ของผู้ฟ้องคดี หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๑ – ๙๔๒๕๘๙๓ แต่ไม่สามารถติดต่อได้ (ปิดเครื่อง)

เห็นว่า การแจ้งข้อเท็จจริงให้ผู้ฟ้องคดีทราบและให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานในกรณีที่ถูกร้องเรียนผู้ของถูกฟ้องคดีที่ ๒ หลายช่องทางดังกล่าว ไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดว่าผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือและเอกสารใด ๆ จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการจัดส่งเอกสารแจ้งเรื่อง รับทราบ/ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานถึงผู้ฟ้องคดีไม่เป็นไปตามมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อันเป็นเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบข้อเท็จจริงและข้อกล่าวหาตามที่ถูกร้องเรียน กรณีจึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีที่จะทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกร้องเรียนในส่วนการพิจารณาของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๓) ตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดที่ ๓ เสนอรายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยเห็นว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนเป็นการกระทำที่เข้าข่ายความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายงานของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดที่ ๓

คดีมีปัญหาที่จะวินิจฉัยต่อไปว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจ

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/และหน้าที่...

และหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการกระทำละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๘ บัญญัติว่า สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้... (๘) พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์พิเศษ... มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ วรรคสอง บัญญัติว่า นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (๑)... (๓) สภามหาวิทยาลัยให้ออกเพราะความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ ... วรรคสาม บัญญัติว่า การให้ออกจากตำแหน่งตาม (๓) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เที่ยงธรรม ขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ... วรรคสี่ บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ...มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสุภาพ เรียบร้อย วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการด้วยกัน มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว... มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณตามที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด... วรรคสาม บัญญัติว่า จรรยาบรรณที่กำหนดขึ้น จะกำหนดว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใดเป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วยก็ได้ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๖ กำหนดว่า ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานดังนี้.. (๒) ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความรอบคอบ รวดเร็ว วิริยะอุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร เสียสละอดทน ... ข้อ ๙

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/กำหนดว่า...

กำหนดว่า ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ดังนี้ (๑) ดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม...

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวให้อำนาจผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีเพราะเหตุสามประการ คือ ความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ ซึ่งเหตุดังกล่าวมีความหมายหรือขอบเขตเพียงใดที่จะถือว่าผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ ย่อมเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะพิจารณาบนพื้นฐานความไว้วางใจที่จะให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีต่อไปหรือไม่ ทั้งนี้จะต้องพิจารณาด้านความประพฤติ การปฏิบัติหน้าที่และประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน เพื่อให้มีความมั่นใจว่าผู้ฟ้องคดีสามารถปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุวัตถุประสงค์และภารกิจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยได้ โดยพิจารณาการกระทำของผู้ฟ้องคดีในด้านใดด้านหนึ่งหรือทั้งสามด้าน กล่าวคือ ด้านความประพฤติเสื่อมเสียต้องเป็นความประพฤติที่เบี่ยงเบนไปจากความประพฤติของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสุภาพ เรียบร้อย วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการด้วยกัน และต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และต้องดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามครรลองคลองธรรม ตามข้อ ๘ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้านการกระทำบกพร่องต่อหน้าที่ต้องเป็นการกระทำที่เบี่ยงเบนไปจากการกระทำของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เที่ยงธรรม ขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการและต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ ตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง และ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ส่วนด้านหย่อนความสามารถเป็นกรณีข้าราชการผู้นั้นมีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานลดลง ซึ่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความรอบคอบ รวดเร็ว วิริยะ

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/อุตสาหะ...

อุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร เสียสละอดทน ตามข้อ ๖ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ การกระทำที่เข้าข่ายความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ อาจเป็นการกระทำที่ผิดจรรยาบรรณหรือผิดวินัยด้วยก็ได้แต่ต้องดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้ด้วย

เมื่อพิจารณารายงานการตรวจสอบสวนข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๑) รวม ๒๐ ประเด็น มีประเด็นที่เข้าข่ายความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่ ๖ ประเด็น ดังนี้ กรณีที่เข้าข่ายความประพฤติเสื่อมเสีย ๑ ประเด็น คือ กรณีผู้ฟ้องคดีรับมอบกระเป๋า Smiling Act สายการบินนกแอร์ ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ออกประกาศนโยบายการให้และรับของขวัญแก่ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาในเทศกาลปีใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในหน่วยงานตามนโยบาย No Gift Policy ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) นอกจากนี้ ยังมีการรับมอบของขวัญจากหน่วยงานอื่นด้วย กรณีที่เข้าข่ายบกพร่องต่อหน้าที่ ๕ ประเด็น คือ ๑. กรณีผู้ฟ้องคดีออกประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง อัตราค่าละเมิดต่อภาระการรักษาวินัยจราจร พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ โดยกำหนดให้ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามที่ประกาศกำหนดต้องชำระค่าละเมิดต่อภาระการรักษาวินัยจราจร ในอัตราไม่เกิน ๒๐๐ บาท โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียแสดงความคิดเห็น ซึ่งกลุ่มนักศึกษาที่ยื่นเรื่องร้องเรียนเห็นว่าเป็นอัตราที่สูงเกินไป ทั้งนี้การออกประกาศดังกล่าวผู้ฟ้องคดีไม่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นก่อนการออกประกาศ ๒. กรณีผู้ฟ้องคดีออกคำสั่งมอบหมายงานหรือย้ายข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาไม่เหมาะสม กรณีนางสุติมา บุญเรือง พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่งนักวิชาการพัสดุ ปฏิบัติการสังกัดงานพัสดุกองกลาง สำนักงานอธิการบดี ได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติงานสังกัด งานบริหารทั่วไป กองกลาง สำนักงานอธิการบดี กรณีนางสาวทิพพาภรณ์ วัฒโณ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งบุคลากร ชำนาญการพิเศษ สังกัด “งานนิติการและการเจ้าหน้าที่” กองกลาง ได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติงานใน “งานบริหารทั่วไป” กองกลาง สำนักงานอธิการบดี กรณีนางณัชฌา นนทโชติ พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่งนักประชาสัมพันธ์ ปฏิบัติการสังกัดงานประชาสัมพันธ์ กองกลาง สำนักงานอธิการบดี ย้ายไปปฏิบัติเป็นสังกัดสถานีวิทยุมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช การออกคำสั่งมอบหมายงานหรือย้ายในกรณีดังกล่าวทำให้พนักงานมหาวิทยาลัย ปฏิบัติงานไม่ตรงตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของสายงานที่ ก.พ.อ. กำหนด ๓. กรณีผู้ฟ้องคดีคำสั่งออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๔๒๗๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ ถอดถอนรองคณบดีคณะครุศาสตร์ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการ

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/โรงเรียน...

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งคำสั่งดังกล่าวไม่ปรากฏว่าคณบดีให้คำแนะนำผู้ฟ้องคดีในเรื่องการถอดถอน ซึ่งการถอดถอนต้องริเริ่มโดยคณบดีเป็นผู้เสนอคำแนะนำแก่อธิการบดีก่อนตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ๔. กรณีผู้ฟ้องคดีลาหยุดพักร้อนในขณะที่นักศึกษาสอบปลายภาค โดยลาไปต่างประเทศไม่ครบวันที่ไปจริง โดยผู้ฟ้องคดียื่นใบลากิจส่วนตัว เดินทางไปประเทศเวียดนาม ระหว่างวันที่ ๑๗-๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๑ โดยยื่นใบลาต่อเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อขออนุญาต แต่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเดินทางไปถึงประเทศเวียดนามเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๑ ประมาณ ๔ ทุ่ม ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้ขออนุญาตเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเดินทางไปต่างประเทศวันเสาร์ - วันอาทิตย์ ที่ ๑๕-๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ ๕. กรณีผู้ฟ้องคดีสั่งการให้เจ้าหน้าที่เปิดห้องพักศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพเคียงคีรี โดยไม่จ่ายค่าที่พักตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง อัตราค่าที่พักศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เคียงคีรี ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๑ ญาติของผู้ฟ้องคดีจำนวน ๔ คน เข้าพักที่ศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพเคียงคีรี ห้อง ๔๑๖ และ ๔๑๗ โดยไม่จ่ายค่าที่พักตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง อัตราค่าที่พักศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพเคียงคีรี ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ประเด็นที่เข้าข่ายความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ ๑๐ ประเด็น โดยมีกรณีที่เข้าข่ายความประพฤติเสื่อมเสีย ๔ ประเด็น คือ ๑. กรณีผู้ฟ้องคดีแสดงความก้าวร้าวต่อกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมสภามหาวิทยาลัยเมื่อปี ๒๕๖๓ ได้มีประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ถูกศาลพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายว่ายังจะเป็นคณบดีต่อได้หรือไม่ โดยที่ผู้ฟ้องคดีพยายามที่จะอภิปรายปกป้องเพื่อให้ได้เป็นคณบดีเช่นเดิม และชี้หน้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิว่าจะฟ้องเนื่องจากพูดจาให้ร้าย การที่ผู้ฟ้องคดีชี้หน้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิในขณะประชุมสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นการประชุมที่มีผู้เข้าร่วมประชุมเป็นจำนวนมากนั้น ถือเป็นการไม่ให้เกียรติต่อกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่ประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ไม่มีความสุภาพเรียบร้อย เป็นการวางตนไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทยเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ๒. กรณีผู้ฟ้องคดีพูดตำหนิเจ้าหน้าที่เลขานุการหน้าห้องอธิการบดีกับบุคคลอื่น ผู้ฟ้องคดีพูดตำหนิเลขานุการหน้าห้องกับผู้อื่นว่า “นกสองคอ” หมายถึง สำนวน “นกสองหัว” เป็นถ้อยคำที่ทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่าผู้ถูกตำหนิเป็นผู้ต่ำต้อยหรือไม่เก่งจริง เป็นการทำลายขวัญกำลังใจผู้ใต้บังคับบัญชา และการที่อธิการบดีพูดตำหนิ การทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชาคนหนึ่ง

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/ให้ผู้ใต้บังคับ...

ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาอีกคนหนึ่งฟัง ถือเป็นการทำลายขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานเช่นกัน จึงเป็นการฝ่าฝืน จรรยาบรรณข้อ ๙ (๑) ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามข้อ ๑๔ วรรคสอง ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ๓. กรณีผู้ฟ้องคดีพูดตำหนิฝ่ายประชาสัมพันธ์ในที่ประชุมโดยผู้ฟ้องคดีพูดต่อที่ประชุมว่า “ฝ่ายประชาสัมพันธ์แต่งกายไม่เหมาะสมในการไปถ่ายภาพงานราชพิธี งานจัดที่สนามหน้าเมือง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ควรใส่ชุดแต่งกายด้วยชุดปกติขาว ไม่ควรใส่กางเกง เสียภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย” หรือ “การประชุมในช่วงเช้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ไม่มีใครมาถ่ายรูป ผมจึงหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาถ่ายรูปเอง” และการแสดงความคิดเห็นว่า “ประชาสัมพันธ์ถ้าไม่เชิงรุก ให้ลุกออกไป จะเอาคนอื่นมาแทน” โดยการพูดในลักษณะดังกล่าวต่อที่ประชุมซึ่งมีผู้อื่นเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก หรือการแสดงความคิดเห็นในกลุ่มไลน์ใต้ฟ้ามหาชัยที่มีสมาชิกหลายร้อยคนเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย ทั้งที่พยานแต่งกายเหมาะสมแล้ว อีกทั้งผู้ฟ้องคดีอาจแนะนำการปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นการส่วนตัวได้ เป็นการทำลายขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา จึงเป็นการฝ่าฝืนจรรยาบรรณ ข้อ ๙ (๑) ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามข้อ ๑๔ วรรคสอง ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ๔. กรณีผู้ฟ้องคดีสั่งให้เจ้าหน้าที่หน้าห้องของอธิการบดีนำแฟ้มเสนอเอกสารลงนามไปให้ผู้ฟ้องคดีลงนามถึงห้องพักบ่อยครั้ง การเสนอแฟ้มเพื่อผู้ฟ้องคดีลงนามบ่อยครั้งเกินไป เป็นการสร้างภาระในการปฏิบัติงานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาโดยไม่จำเป็น เป็นการไม่ดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาในด้านการปฏิบัติงานและไม่ปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม เป็นการฝ่าฝืนจรรยาบรรณ ข้อ ๙ (๑) ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามข้อ ๑๔ วรรคสอง ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐

กรณีที่เข้าข่ายบกพร่องต่อหน้าที่ ๕ ประเด็น คือ ๑. กรณีผู้ฟ้องคดีอนุมัติวันลาออกไม่ตรงตามวันที่ผู้ช่วยอธิการบดีขอลาออก ผู้ช่วยอธิการบดีได้ยื่นหนังสือลาออกจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๓ โดยขอลาออกตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๓ เป็นต้นไป แต่ผู้ฟ้องคดีกลับอนุมัติให้ลาออกในวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๓ ถือเป็นการไม่เคารพเหตุผล อันเป็นการไม่ปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม จึงเป็นการฝ่าฝืนจรรยาบรรณข้อ ๙ (๑) ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามข้อ ๑๔ วรรคสอง ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ๒. กรณีผู้ฟ้องคดีอนุมัติเรียกบัญชีสำรองของพนักงานราชการแล้วยกเลิก โดยผิดกฎหมายและไม่รอบคอบ ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/มีคำสั่ง...

มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓ อนุมัติให้เรียกบัญชีสำรองพนักงานราชการตามคำขอของสำนักงานเลขานุการสภามหาวิทยาลัยที่ขอเรียกบัญชีสำรองพนักงานราชการเพื่อให้ได้บุคลากรมาปฏิบัติงานโดยด่วนทันการประชุม สภามหาวิทยาลัยในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้สั่งการ “โดยให้พิจารณาโยกย้ายบุคลากรภายในมาปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว” เป็นการสั่งการยกเลิกคำสั่งเดิม ทำให้การประชุมสภามหาวิทยาลัยดำเนินไปด้วยความไม่เรียบร้อยและไม่มีประสิทธิภาพ ถือเป็นการไม่ดูแลเอาใจใส่ รักษาประโยชน์ของทางราชการ เป็นการกระทำผิดตามมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และเป็นการขาดความรอบคอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๖ (๒) ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามข้อ ๑๔ วรรคสอง ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ๓. กรณีผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งยกเลิกการอนุญาตไปทำแผนปฏิบัติราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๓๑๓๕/๒๕๖๒ สั่ง ณ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๒ ยกเลิกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๓๐๗๐/๒๕๖๒ สั่ง ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เรื่อง อนุมัติให้เดินทางไปราชการ และคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๓๑๑๓/๒๕๖๒ สั่ง ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๒ เรื่อง อนุมัติให้เดินทางไปราชการเพิ่มเติม ซึ่งอนุญาตบุคลากร จำนวน ๓๘ คน ไปประชุมเชิงปฏิบัติการในหัวข้อเรื่อง “ยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” ห้องประชุมที่โรงแรม ซี สโตน อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช ระหว่างวันที่ ๑๖-๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๒ โดยผู้ฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการศูนย์สืบสานงานพระราชดำริและพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก นัดประชุมเกี่ยวกับโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชฯ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ผู้ฟ้องคดีเป็นประธานที่ประชุม ผู้เข้าร่วมประชุมไม่ครบองค์ประชุม จึงแจ้งให้ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนากลับมาเข้าร่วมประชุมทันที โดยพูดว่า “หากไม่กลับจะยกเลิกคำสั่งคุณ” ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาไม่กลับมา แต่คณะกรรมการศูนย์สืบสานงานพระราชดำริและพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก สถาบันวิจัยและพัฒนาก็สามารถดำเนินการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ วันศุกร์ที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๒ เวลา ๑๓ นาฬิกา ณ ห้องประชุมศรีไพร ๒ สถาบันวิจัยและพัฒนา ชั้น ๒ ได้ การที่ผู้ฟ้องคดีได้ยกเลิกคำสั่งในภายหลัง ซึ่งมีผลให้ความเสียหาย จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ๔. กรณีผู้ฟ้องคดียกเลิกการเดินทางไปจัดทำแผนปฏิบัติราชการ ณ จังหวัดตรัง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีที่ยกเลิกคำสั่งไปราชการเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี ๒๕๖๓ โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีติดภารกิจเข้าอบรมหลักสูตรจิตอาสา ๙๐๔ ไม่สามารถเข้าร่วมการประชุมจัดแผนปฏิบัติราชการ

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/ประจำปี...

ประจำปี ๒๕๖๓ ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ชอบที่จะมอบหมายรองอธิการบดีฝ่ายนโยบายและแผนเพื่อเข้าร่วมประชุม ทั้งอาจมอบนโยบายเกี่ยวกับการจัดทำแผนปฏิบัติราชการต่อรองอธิการบดีฝ่ายนโยบายและแผนซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีก็ได้ ดังนั้น การยกเลิกคำสั่งจึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ๕. กรณีผู้ฟ้องคดีสั่งให้ส่วนมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเก็บข้อมูลด้านภาวะผู้นำและการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลใหม่หลังจากทราบว่าได้คะแนนประเมินของตนเองต่ำกว่ารองอธิการบดีทุกคน ผู้ฟ้องคดีให้เก็บข้อมูลในภาพรวมของผู้บริหารใหม่ ปรากฏในรายงานการศึกษาตนเอง (Self Study Review) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ รอบ ๑๒ เดือน (๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑ ว่า “แบบวัดภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช” ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๒ (เดิมเท่ากับ ๓.๐๘) และ “แบบประเมินการบริหารงานของผู้บริหารมหาวิทยาลัยด้วยหลักธรรมาภิบาล (good governance)” ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๖ (เดิมเท่ากับ ๓.๐๖) อันเป็นการเบี่ยงเบนผลการประเมินโดยไม่ทำตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินกำหนดไว้ในคู่มือการประเมิน จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ซื่อสัตย์สุจริต เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

กรณีที่เข้าข่ายหย่อนความสามารถ ๑ ประเด็น คือ กรณีผู้ฟ้องคดีพิจารณาเบิกจ่ายค่าจ้างให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด หาดใหญ่สรรพกิจก่อสร้าง ล่าช้าเป็นเหตุให้มีผู้ร้องเรียนคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งว่า “คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ชี้แจงเหตุที่ตรวจรับงานเกินกว่า ๓ หรือ ๕ วันทำการแล้วหรือไม่” ทำให้การลงนามรับทราบในใบตรวจรับการจ้างล่าช้าไป ๒ เดือน (วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒) ห้างหุ้นส่วนจำกัด หาดใหญ่สรรพกิจก่อสร้าง มีหนังสือสอบถามเงินงวดมายังมหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และมีหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมยังศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเร่งรัดให้มหาวิทยาลัยดำเนินการเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง การใช้ดุลพินิจตัดสินใจไม่ลงนามรับทราบในใบตรวจรับการจ้าง เป็นการใช้ดุลพินิจที่ผิดพลาด ดังนั้น ถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการโดยประมาทเลินเล่อเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และไม่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความรอบคอบ เป็นการฝ่าฝืนจรรยาบรรณข้อ ๖ (๒) ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามข้อ ๑๔ วรรคสอง ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/ในมหาวิทยาลัย...

ในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และรายงานการตรวจสอบสวนข้อเท็จจริงลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๔) รวม ๑ ประเด็น คือ กรณีการดำเนินโครงการปรับปรุงระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตไร้สาย และสร้างโครงข่าย FTTx ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การจ้างปรับปรุง สร้าง และติดตั้งโครงข่ายอินเทอร์เน็ตระหว่างมหาวิทยาลัยกับบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ซึ่งโครงการดังกล่าวไม่ปรากฏอยู่ในแผนปฏิบัติราชการ/จัดทำคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี แต่ได้มีการดำเนินการจ้างไปก่อน ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๑ อันเป็นความผิดตามมาตรา ๓๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

จากพฤติการณ์แห่งการกระทำของผู้ฟ้องคดีตามรายงานตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดที่ ๑ กรณีผู้ฟ้องคดีรับมอบกระเป๋า Smiling Act สายการบินนกแอร์ ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ออกประกาศนโยบายการให้และรับของขวัญแก่ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาในเทศกาลปีใหม่ แม้การกระทำดังกล่าวยังไม่ปรากฏว่าเป็นการกระทำที่ผิดจริยธรรม หรือวินัยก็ตาม แต่เป็นการกระทำที่เข้าข่ายความประพฤติเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของตนและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ อันเป็นการกระทำที่เข้าข่ายความประพฤติเสื่อมเสีย ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีออกประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง อัตราค่าละเมิดต่อภาระการรักษาวินัยจราจร พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียแสดงความคิดเห็นก่อนการออกประกาศ กรณีผู้ฟ้องคดีออกคำสั่งมอบหมายงานหรือย้ายข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาไม่เหมาะสม ทำให้พนักงานมหาวิทยาลัย ปฏิบัติงานไม่ตรงตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของสายงานที่ ก.พ.อ. กำหนด กรณีผู้ฟ้องคดีออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๔๒๗๗/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ ถอดถอนรองคณบดีคณะครุศาสตร์ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยไม่ปรากฏว่าคณบดีให้คำแนะนำผู้ฟ้องคดีในเรื่องการถอดถอน กรณีผู้ฟ้องคดีลาหยุดพักร้อนในขณะที่นักศึกษาสอบปลายภาค โดยลาไปต่างประเทศไม่ครบวันที่ไปจริง และกรณีผู้ฟ้องคดีสั่งการให้เจ้าหน้าที่เปิดห้องพักศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพเคียงคีรี โดยไม่จ่ายค่าที่พักตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง อัตราค่าที่พักศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพเคียงคีรี ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๑ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ และอาจเป็นความผิดทางจริยธรรมและวินัยด้วย อันเป็นการกระทำที่เข้าข่ายบกพร่องต่อหน้าที่ รายงานตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง(ชุดที่ ๒) กรณีผู้ฟ้องคดีแสดงความก้าวร้าวต่อกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย กรณีผู้ฟ้องคดีพูดตำหนิเจ้าหน้าที่เลขานุการหน้าห้องอธิการบดีกับบุคคลอื่น กรณีผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/พูดตำหนิ...

พูดตำหนิฝ่ายประชาสัมพันธ์ในที่ประชุม กรณีผู้ฟ้องคดีสั่งให้เจ้าหน้าที่หน้าห้องของอธิการบดีนำแฟ้มเสนอเอกสารลงนามไปให้ผู้ฟ้องคดีลงนามถึงห้องพักบ่อยครั้ง เป็นการกระทำในลักษณะขัดต่อการเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสุภาพ เรียบร้อย วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย และจริยธรรมของผู้บังคับบัญชาในการเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามครรลองคลองธรรม อันเป็นการกระทำที่เข้าข่ายความประพฤติเสื่อมเสีย กรณีผู้ฟ้องคดีอนุมัติวันลาออกไม่ตรงตามวันที่ผู้ช่วยอธิการบดีขอลาออก กรณีผู้ฟ้องคดีอนุมัติเรียกของพนักงานราชการแล้วยกเลิก โดยผิดกฎหมายและไม่รอบคอบ กรณีผู้ฟ้องคดีมีคำสั่งยกเลิกการอนุญาตไปทำแผนปฏิบัติราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร กรณีผู้ฟ้องคดียกเลิกการเดินทางไปจัดทำแผนปฏิบัติราชการ ณ จังหวัดตรังโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีผู้ฟ้องคดีสั่งให้ส่วนมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเก็บข้อมูลด้านภาวะผู้นำและการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลใหม่หลังจากทราบว่าได้คะแนนประเมินของตนเองต่ำกว่ารองอธิการบดีทุกคน เป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ และอาจเป็นความผิดทางจริยธรรมและวินัยด้วย อันเป็นการกระทำที่เข้าข่ายบกพร่องต่อหน้าที่ ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีพิจารณาเบิกจ่ายค่าจ้างให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด หาดใหญ่สรรพกิจก่อสร้าง ล่าช้าเป็นเหตุให้มีผู้ร้องเรียน เป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่มีประสิทธิภาพ อันมีลักษณะหย่อนความสามารถ และรายงานการตรวจสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๔) รวม ๑ ประเด็น คือ กรณีการดำเนินโครงการปรับปรุงระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตไร้สาย และสร้างโครงข่าย FTTx ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การจ้างปรับปรุง สร้าง และติดตั้งโครงข่ายอินเทอร์เน็ตระหว่างมหาวิทยาลัยกับบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ซึ่งโครงการดังกล่าวไม่ปรากฏอยู่ในแผนปฏิบัติราชการ/จัดทำคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี แต่ได้มีการดำเนินการจ้างไปก่อน เป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ และอาจเป็นความผิดทางจริยธรรมและวินัยด้วย อันเป็นการกระทำที่เข้าข่ายบกพร่องต่อหน้าที่ เมื่อรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๑) คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๒) และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๔) ได้เสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ กรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนเป็นการกระทำที่เข้าข่ายความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีมติให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และมีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจาก

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/อำนาจ...

อำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช การลงมติและออกคำสั่งดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมาย เมื่อ คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ส่วนกรณีคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดที่ ๓ เสนอรายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยเห็นว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีถูกร้องเรียนเป็นการกระทำความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และมีคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ไม่ชอบด้วยกฎหมายเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายงานของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๓) ดังที่ศาลได้วินิจฉัยมาแล้ว ก็ไม่อาจทำให้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ให้ถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายงานของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๑) คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๒) และรายงานของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง (ชุดที่ ๔) ต้องเสียไป จึงไม่จำต้องออกคำบังคับให้เพิกถอนมติและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในส่วนดังกล่าว

สำหรับอุทธรณ์ข้ออื่นของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองในประเด็นอื่นไม่จำต้องวินิจฉัย เนื่องจากไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๕ (นัดพิเศษ) วาระลับ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่มีมติถอดถอนผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชและเพิกถอนคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ที่ถอดถอนผู้ฟ้องคดีพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีมติและคำสั่งดังกล่าว และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชดใช้เงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปีของต้นเงินดังกล่าว หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

/แห่งประมวล...

แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดำเนินการคืนสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ฟ้องคดี เสมือนว่าผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกถอดถอนจากอำนาจและหน้าที่ในตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตามวาระการดำรงตำแหน่งที่เหลืออยู่ก่อนออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ที่ ๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นยกฟ้อง และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

นายชาชิวัฒน์ ศรีแก้ว
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายบรรยาย นาคยศ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสิทธานต์ สิทธิสุข
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมฤทธิ์ ไชยวงค์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางพวงมณี อังสถาพร

ศาลปกครองสูงสุด
11 พ.ค. 2569
ศาลปกครองสูงสุด

สำเนาถูกต้อง